בסוד שיח

שאול שיר

החקלאים מוטצה חרדית משוחטת?

כאשר חבר הנהלת הסוכנות היהודית, אלי"ז וַרְהַפְטִיג, החל בהכנת לכינוסה של ועידת היהדות האורתודוכסית שזה עתה נסתיימה, איש לא האמין תוך ממנו כי ניתן יהיה לשלב בוועידה שכזאת את היהדות הרפורמית. הגם קרה. היה זה ראשון לציון, הגר"ע יוסף שליט"א, היה מנהיג שרוב ממהנהיגיה הבולטים של "אגודת ישראל" והיו ראשי קהילות מכל הזרמים ביהדות הרפורמית. הבעייה המרכזית לפתוח של שפר היא איך משי מרים את היהדויות הזאת לאורך כל השנה ובכי רכת והאגף הליטאי של היהדות הדתית.

ובעד הוא הוסיף כל אבן כדי שתקום מסגרת וקבוע של ועידה יהדות האורתודוכסית העולמית, מסתבר כי אישים תורניים חשובים, מבקי שים להקים "מועצה תורנית משותפת" במדינת ישראל ופועלים בכיוון זה.

היזמים הם שני צעירים, אחד נושא את השם איתי לוי והוא לומד במכון מאיר השלו והוא תגי ייס ובלתי נלאה למען אחדות ישראל, הנמנה על הנוער החינוכי של ישיבת שיח בראשותו של הרב שג"ר.

במהצאי יום הכיפורים האחרון ישבו להם כמה צעירים תורניים והחליטו כי לא ייתכן. שעל בסיס ה"משנה ברורה" לא תקום מועצה תורנית שתתן דעתה על הנושאים העומדים על סדר היום, כולל הסוגיות המרוניות. וכך ביוזמתו של תגי ייס ובנכחותו התקיימה פגישה בין הרבנים אבינר, ליכטנשטיין, רבינוביץ ושג"ר – כולם שליט"א לבין הגרש"י אלישיב שליט"א בביתו של האחרון. הגרש"י אלישיב נתן הסכמתו באר תה פגישה, שאיש אמנו הרב יוסי אפרתי יסייע בקידום יישומו של רעיון המועצה התורנית המ שותפת.

הבעייה היא, בעיניים אלה, שקיים קושי עצום לחבר בין ה"ליטאים" לבין ש"ס. המהירות ה"ליטאית" סבורה כי "הסכם אוסלו" לא היה. בא לעולם בלי ש"ס, והנבונות למסור את אברדיים ושכונות אחדות הנשקות לירושלים הן חלק ממנה – גם היא באשמת ש"ס.

כל המעורבים בנושא הזה מאמינים כי ניתן להגיע להידברות עם הקבוצה המתונה בשכאל בקשת רחבה של נושאים הגרש"י אלישיב נוטה להסכים לכך.

ס'נגע זה ביהי אותי לוי יהי ייס מעל למאה חמישים ותימות של אישים מכל המגזרים באר תרוזכסיה המצדדים ברעיון המועצה התורנית המשותפת.

בימים הקרובים ייעשה מאמץ להוסיף ותי מות על אלו הקיימות ואז ייתנו לכך פומבי בכלל העתונות הדתית. למיטב הידיעה גם הגר מ"ר מגר שליט"א נמצא בתמונה ולא הוא שיי עכב את האחדות בעם־ישראל.

וכך כתבו לי ה"ה לוי ייס:

"לנוכח הסכנה כה גמצאת היום ישראל, יזמה קבוצה צעירים בני־ישיבות, הקמת מועצת משר תפת של הציבור התורני, שתרון בכל נושא חשוב העומד על הפרק ייש בו הימם רתי. הק ריאה מופיעה תחת הכותרת: "יהיי בישורון מלך בהתאסף ראשי־עם יחד שבטי־ישראל". "בהתאר ספם יחד הוא מלכם ולא כשיש מחלוקת ביניהם (ש"י). על העצומה ותמו כבר למעלה ממאה וח מישים רבנים, וביניהם ראשי ישיבות, רבני ערים גדולות, רבני שכונות, ריינים, מקובלים ספרדים, ריינים מתנועת תב"ר וראשי הציבור האורתודוכסי באה"ב, בריטניה, צרפת, גרמניה, אוסטרליה ועוד".

מעניין יהיה לראות לאן יובילו כל הפגי לויות הללו של אליעזר שפר, הרב רוני אנגלסל, ויים ולוי אחרים, שזו תרגאה של צימאון עצום לשמוע את רבני ה' זו דעת־תורה.

בית המדרש "יחי בהם"

לא אחת הסקרנות גוברת להבין את הדרכי הבודא יתברך שמו כאשר, למשל, הוא מגדיל מ־ ליזנים בבנים לקמצן חולני; או למחמד מופרע בקודנו, או לאחד שיתן דון עתק לצדקי כלבים ותעלים אפי לא ברוש אחד לאביונים, בשר דם ותעלים אפי לא ברוש אחד לאביונים, בשר דם (ויש לי רזונאות חיות על כל המחזה כאן).

אנחנו מתפלאים שמזה כאשר הבסוף מגיע לסתומת הגבנונו: ובסקרה שלפנינו אני מתמקד ל"קרן בדבה ומוסי ויסר".

בכל מתי הבנסת ניתן היה למצוא ביום ששי האחרון על "הזוכים התורניים" הוברת הנשאת את השם "אבי איתן" (שוקי עיון לתג החנוכה), שיבאה מתוות ידם המלאה הגדושה של הרב שי פירון, הרב דוד סתו הדב יובל שרלו כולם ה"י. כל משפחה רתית, הסדרים, הנוער והילדים, יכ לה למצוא עניין בחוברת, שהיא מסודרת התגים של בית המדרש "יחי בהם", ונתמר מבספר "קרן בדבה ומוסי ויסר".

"יחי בהם" אינו מתכוון להתמקד רק בהספה תורנית־לתנים, וכקנה אתר באינטרנט לשיחות בעניינים אמנה (הרב יוני מילוא ס"אל־עמי"). שחלקה למשפחה ולסיפ לוגות צעירים בציבור הדתי־לאומי, וזאת לנוכח רבני מקרי הנישואין בשנים האחרונות, הדרכה לחתנים וכלות שאר גם בוגרי מסגרת ישיבתית. "מעגלי שמחה" (ב עניינו הקרא "חכמת נשים": "חושבים חינוך (יזמה של הרב אביחי קצין (ירענה) שמגעה את הציבור הדתי בעידו בכל שכבות הגיל והמין) וס עילויות מיוחדות לילדים.

אין ספק כלל שבית המדרש הזה עונה לצר כים של הציבור הדתי־ציוני, שאלת השאלות היא, מי יידים את הבסמה לפעילות יהדות שוד שית מקיפה בתוך הציבור החילוני?

התקשורת והשכאל (כלול "ישראל אחת") יד צרים את הדיסק באילו עם־ישראל מבקש. להת נער כליל ממדשותו היהדות, אולם התמונה האמיתית אינה כזאת. לא אחת אני עוקב אחר "המבצעים" של צעירי תב"ר, במיוחד באזור השר רון, ואני מוסתיע כל פעם מחדש לגלות את הת מונת של צימוד חילוני גדול, כולל צעירים, לקיים מצוות מעשיות (תפילין, ארבעת המינים, מזוזות ונשים ספרדיות לשמוד על סודרת המשפ שחה) והם נענים בשמחה להזמנות להצטרף לס עודות שבת.

אין לי צל של ספק, כי אם ישתוו במבצע של "שישים, לצימוד החילוני, נשרד לנשים ונברים ובו זמנית, על־פי הזמנת אישיות ולא באמצעות מדרשה חשב - תהיה לכך הצלחה גדולה. כשר בן עם תמיך פולני (קינגל' ירושלמי.

המהפכה החילונית מעניינת צימוד שלי ביר תר. אותו צימוד שמגלה עניין במבצעי האהבה של תל־אביבים ישופטי בית המשפט העליון, בזלקם הגדול.

חוד כ

תוכא לידיעתי כי מין "הזמנות לחתן" המקובל הרא"ם שליט"א, שולל בכל וכל הכנסת כאלו בבתי הכנסת ובמקומות אחרים על ראש הסכנה בכך שמכל רשימי אנשי הרוח, הנכבדים והמכובדים שנכחו בשמחה, לא אחד מהם יכול היה לומר, בכל מה שכתוב בהזמנה שמצוי אצלו, שיעליה של הרב הם הלי־ישראל ליים הכלל יחדיו.

בסוד שיח אדמו"רים

כשלד יהודי בוכה

לקראת י"ט כסלו, חגם של חסידי חב"ד ראש ושנה לחסידות קיבלתי בפקס, קטעים משיחותיו של האדמו"ר מליובאוויטש זי"ע בי"ט כסלו ובהן גם סיפורים על האדמו"ר הזקן מייסד תנועת חב"ד, רבי שניאור זלמן מליאדי זי"ע.

ואמנם י"ט כסלו כבר מאחדינו ובכל זאת מרי בר בסיפור עם מסר השכל רב־משמעות והליקר סים מהשיחות שנאמרו בי"ט כסלו התשמ"ב תקפים ממש לימים אלה וחזקה שרבני צדיק, צדיק אמיתי לא ישתנו ריקם.

ובתחיל בסיפור ובלשונו של הרבי זי"ע:

"מכ"ק מרי וחמי אדמו"ר, שהעביר ונטע את ישיבות ליובאוויטש באמריקה, שמעבר מספרים רבים אודות אדמו"ר הזקן. מהסיפורים הרבים בר צוני לאפוד־על אחד מהם, שנראה לי שהוא מתאים להזמנות זו – סיפור המאפיין ופותח צוהר לשיטת ליובאוויטש וחב"ד.

היה זה בזמן שהאדמו"ר האמצעי, שלימים היה לממלא מקומו של אביו, אדמו"ר הזקן – התגורר יחד עם אביו. לאדמו"ר האמצעי היו כבר אז ילי דים ובינהם ילד קטן מאד. האדמו"ר הזקן רד בקומה השנייה והאדמו"ר האמצעי בקומה התח תונה. פעם, בעת שהאדמו"ר האמצעי ישב ולמד, נפל ילד בשנתו מתוך העריסה והחל לבכות. אד מו"ר האמצעי כה התעמק בלימודו, עד שלא שמע אמנם האמצעי כה התעמק בלימודו, עד שלא שמע אמנם והמשיך ללמוד. אדמו"ר הזקן אף שהיה בקומה העלינה ונם התעמק בלימודו, עם כל זה שמע את בכיו של הילד. הפסיק לימודו, ירד לקר מה התחתונה, הכניס את הילד לעריסה, והרגיעו והדרימו. אחר כך ביאר אדמו"ר הזקן לבנו, אד מו"ר האמצעי, שאי־שמיעת בכי הילד, עד כמה שהוא התעמקות בלימוד גדולה – אינה רוך.

כ"ק מרי וחמי אדמו"ר (האדמו"ר זי"ע) הס ביר זאת, שבכל שיחה אדם שקוע בלימוד לעצמו הדרים. ונוסף לזה – ועיקר: כאשר רוצים לקרב חלקים מאו"ם ישראל, "אין אשר נ' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" ולתחום לאינם יהודים – הרי זו "מלחמה" ולא רק נגד תורת ה', אלא נם) נגד הקב"ה בעצמו, "ה' אלקי הצ באות", שהוא הבעל הבית על ארץ־ישראל!

–וישנם כאלו שמנצלים את השימוש ב"תורת ה' כדי להילחם נגד פסקדין מפורש בשולחן ערוך– ובוודאי שלא יצליח בכל זה, ואפילו־אם יצליחו בזה, רחמנא ליצלן, לרגע קטן, "ממני תחשבון", הרי בודאי שמיד לאחדיי זה יראי שחו טיקח שאין לו יסוד בתורה כלל וכלל–."

ובענייני חנוכה:

מובא בסידור ר' שבתי, קוונט חנוכה חלק ב' ע"ט עמוד ב': "מגולה מדמב"ן יאמר (בתרלקת נרות חנוכה, ס.ש.) ויהי נועם וכו', כל תיבה ו' פעמים. ומוקא בשם רבי ישראל בעל־שם־טוב זי"ע, לומר ו' פעמים "ויהי נועם, וישב בסתר" כשפושו (ולא כל תיבה ו' פעמים אלא את־כל המזמור ו' פעמים. והיה נוהג לומר גם בן בימים נוראים ובכול עת צרה שלא תבוא ויסוין ב' נוהין (בהובוה למלים: "מנגנה" ר'מנגנה").

ר'בודע מרוך", נוסחאות ומנהגים מובא כי נוהג היה הבעל־שם־טוב לומר אחר הלילת נר חנוכה, לאחר שאמר "הנרות הללו", שבעה פעמים "אנא בכוח" וכו', היינו כל תיבה תיבה היה אומר שבע פעמים, בניגון מיוחד.

ובספר "בני יששכר" כתב בשם הרב הצדיק הקדוש, רבי מנחם מקאזיץ זצוק"ל (מתלמידי הב עש"ט) שבכל תנוכה בשעת הלילת הנרות מתב לה האור הגנוז והוא אורו של מלך המשיח. ובספר "תולדות אהרון" כתב שהשמע והבהירות שכוחיך הבורא לישראל מתחיל מחנוכה, ולהוא, אמן כן יהי רצון.